

EXPUNERE DE MOTIVE

Denominarea, definită ca acțiune de reducere a valorii nominale a însemnelor bănești, este un proces tehnic, la care au apelat în ultimii ani mai multe țări în tranziție (Polonia - 1995, Rusia - 1998, Bulgaria - 1999).

Procesul denominării monedei naționale este atât un demers monetar, cât și unul politic, social și mediatic, cu implicații în procesul dezinflaționist, în plan economico-financiar și social-politic și, nu în ultimul rând, în procesul de integrare a României în Uniunea Europeană și în Uniunea Economică și Monetară.

Prin proiectul de lege alăturat se propune denominarea monedei naționale la raportul de 1:10.000.

În favoarea acestei rate de conversie pledează următoarele argumente:

- efectul antiinflaționist indus de „greutatea leului” și de presiunea publicului de a nu mai „rotunji” sumele;
- obișnuirea populației cu prețurile și cu valorile din zona Euro;
- structura pe cupiuri va cuprinde unitatea monetară, respectiv 1 leu, cu o valoare de cumpărare certă, precum și unitatea subdivizionară banul, prevăzute de Constituție.

La stabilirea datei de punere în circulație a noii emisiuni monetare s-a avut în vedere faptul că pentru baterea monedei metalice, imprimarea bancnotelor și alimentarea din timp cu numerar, a sistemului bancar este necesară o perioadă de cel puțin 1 an de la luarea deciziei de denominare.

Ca atare, se apreciază că data de **1 iulie 2005**, poate fi stabilită ca reper pentru punerea în circulație a noilor însemne monetare.

Proiectul de lege propus prevede circulația în paralel, timp de 18 luni, a monedelor noi și vechi, respectiv până la 31 decembrie 2006, în scopul de a facilita conversia, de a reduce costurile financiare și de a evita perceperea de către public că denominarea își propune confiscarea actualelor monede.

Stabilirea perioadei duale la 18 luni și, implicit a valabilității actualelor bancnote din polimer, ar acoperi durata de viață calculată pentru cele mai multe dintre acestea, iar investiția inițială ar putea fi recuperată într-o mare măsură.

Totodată, se va crea posibilitatea ca înlocuirea actualelor însemne monetare să se facă în mod treptat, fără sincopă, evitându-se crearea unor temeri în rândul populației.

Înlocuirea bancnotelor și monedelor metalice aflate în circulație înaintea datei de 1 iulie 2005 cu noile însemne monetare se va face treptat, până la data de 31 decembrie 2006, inclusiv.

Moneda veche va înceta să fie mijloc legal de plată la data de 1 ianuarie 2007, dar va putea fi preschimbată pe o perioadă de timp de încă 3 ani, în raportul stabilit de 1 :10.000. Operațiunea de preschimbare se va putea face la sucursalele Băncii Naționale a României care desfășoară activitate de casierie și la alte instituții de credit autorizate să efectueze acest schimb prin ordin al guvernatorului Băncii Naționale a României.

Proiectul prevede, de asemenea, obligativitatea afișării în paralel a prețurilor atât în moneda veche, cât și în cea nouă, începând cu 1 ianuarie 2005, pentru diminuarea tendințelor comercianților de rotunjire în plus a prețurilor și pentru obișnuirea publicului cu noile valori.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind denominarea monedei naționale, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

